

5. Товариство з обмеженою відповідальністю “Комп’ютерні інформаційні технології” [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.kitsoft.kiev.ua/>

References:

1. Zakon Ukrainy “Pro vyshchu osvitu” [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>.
2. Lavrov Ye. A. Systema kompiuternoho upravlinnia universytetom [Elektronnyi resurs] / Ye. A. Lavrov, A. V. Klymenko, M. V. Palt, Yu. V. Trubnikov. – Rezhym dostupu : <http://mkr.org.ua/aboutuswrites/index/2/2>.
3. Naukovo-doslidnyi instytut prykladnykh informatsiinykh tekhnolohii kibernetychnoho tsentru NAN Ukrainy [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: <http://ndipit.com.ua/>
4. PP “Politek-SOFT” [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu : <http://www.politek-soft.kiev.ua/>
5. Tovarystvo z obmezhenoiu vidpovidalnistiu “Kompiuterni informatsiini tekhnolohii” [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: <http://www.kitsoft.kiev.ua/>

БОРИСОВ В. В., ЛИТВИНОВ А. С. Использование современных автоматизированных систем управления учебным заведением для формирования расписания.

В статье раскрыта суть понятия автоматизированной системы, приведен пример ряда её функций и очерчены основные требования. С помощью программы “ПС-Расписание” от ЧП “Политек-Софт” описана процедура формирования расписания учебного процесса.

Ключевые слова: автоматизированная информационная система, управление учебным процессом, функции и характеристики, возможности использования, управление, информатизация.

BORYSOV V., LYTVYNOV A. Usage of modern automated systems of Management of Educational Institution for scheduling.

The article deals with the nature of the concept of the automated system. The example of the range of its function is given and the basic requirements are outlined. The procedure of creating the Educational Process Schedule is described with the help of the program “PS- Schedule” from PE “Politek-Soft”.

Key words: automated system, learning management, functions and characteristics, possibilities of use, management, informatization.

УДК 373.2:37.011.31

Алексеєнко-Лемовська Л. В.

МЕТОДИЧНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ВИХОВАТЕЛІВ ДОШКІЛЬНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ: СУТНІСТЬ ТА КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ

У статті розглянуто проблему методичної компетентності вихователів дошкільних навчальних закладів. Автор розглядає застосування системного, компетентнісного й середовищного підходів до розроблення і впровадження моделі та методики розвитку методичної компетентності вихователів дошкільних навчальних закладів у системі неперервної освіти.

Ключові слова: методична компетентність, педагогічна діяльність.

Сучасні трансформації, що відбуваються в суспільстві й освіті, акцентують увагу на необхідності підвищення якості підготовки педагогічних кадрів, висувають нові вимоги до професійної підготовки фахівців. У цьому контексті чітко зумовлена необхідність розроблення й оновлення фундаментальних аспектів теорії та методики професійної освіти, що підтверджується нормативно-законодавчою базою України: Законами України “Про освіту”, “Про вищу освіту”, “Про дошкільну освіту”, Концепцією розвитку педагогічної освіти України та її інтеграції в європейський освітній простір на 2012–2021 рр.; Конвенцією про права дитини; Базовою програмою “Я у Світі”. Відповідно до українського законодавства дошкільна освіта є обов’язковою складовою системи безперервної освіти, що свідчить про готовність суспільства до нового розуміння й прийняття статусу й ролі дошкільної освіти.

У Законі “Про освіту” зазначається, що основною метою професійної освіти є підготовка кваліфікованого фахівця, конкурентоспроможного на ринку праці, компетентного, відповідального, що вільно володіє своєю професією й орієнтується в суміжних галузях діяльності, професійно мобільного, готового до безперервного професійного росту. Якісним показником професіоналізму сучасного педагога виступають такі вміння, як: планування, прогнозування, моделювання, проектування. Сучасні тенденції розвитку педагогічної освіти зумовлюють необхідність оновлення її змісту, орієнтованого на підвищення якості та гуманізацію процесу підготовки вихователів дошкільних навчальних закладів. Суспільству третього тисячоліття необхідний фундаментально підготовлений, освічений фахівець, здатний чітко визначати і гнучко проектувати напрями і зміст своєї професійної діяльності. Існуюча сьогодні модель підготовки майбутніх філологів має яскраво виражений предметно-центричний характер і є малопродуктивною, оскільки сучасній системі освіти потрібен педагог, орієнтований на особистість, педагог-дослідник, здатний творчо проектувати і здійснювати власну педагогічну діяльність.

Актуальність означеної проблеми для розвитку методичної компетентності вихователів дошкільних навчальних закладів у системі неперервної освіти супроводжується низкою *суперечностей* між:

– сучасними вимогами суспільства до вихователів дошкільних навчальних закладів, здатних до саморозвитку й самоосвіти в інноваційному професійному середовищі й реальною практикою підготовки таких фахівців в умовах ступеневої системи освіти та нерозробленістю

відповідного науково-методичного супроводу, що дозволяв би ефективно організувати методичну роботу в дошкільних навчальних закладах;

– стрімким розвитком суспільства та інноваційних технологій навчання і виховання дітей дошкільного віку і застарілими методиками підготовки вихователів дошкільних навчальних закладів, що розроблялися ще в минулому сторіччі;

– здійсненням професійної підготовки та перепідготовки вихователів дошкільних навчальних закладів за застарілими методиками та необхідністю забезпечення високого рівня їхньої педагогічної взаємодії з сучасними дошкільниками, їхніми батьками, колегами;

– розгалуженими педагогічними інноваціями та потребою в системному підході до проблеми розвитку методичної компетентності вихователів дошкільних навчальних закладів у системі неперервної освіти;

– потребою практики в методичному супроводі процесу впровадження компетентнісного підходу у ступеневу систему дошкільної педагогічної освіти й відсутністю відповідного навчально-методичного забезпечення;

– активізацією ролі методичної компетентності як особливого виду професійної компетентності, актуальної в умовах модернізації сучасної педагогічної освіти та недостатнім рівнем готовності вихователів дошкільних навчальних закладів до організації методичної роботи в дошкільних навчальних закладах.

Різним аспектам проблеми підготовки педагогічних кадрів присвячено низку досліджень українських учених, зокрема порівняльно-технологічний аналіз (А. Алексюк), управлінсько-дидактичний підхід (В. Бондар), філософські аспекти сучасної освіти (В. Андрущенко, В. Лутай, В. Кремень, В. Огнев'юк), проблемно-пошуковий аспект (В. Паламарчук), питання становлення багаторівневої педагогічної освіти, цілісності університету як її наукового та навчального центру (Г. Бордовський, О. Глузман, В. Кузь, В. Сагарда), моделювання багаторівневої педагогічної освіти (Л. Артемова, А. Бойко, С. Власенко, Г. Грищенко).

Проблеми підготовки фахівців у галузі дошкільної освіти знайшли відображення в наукових працях розробників Галузевих стандартів вищої освіти в Україні (Л. Артемова, В. Бондар, Г. Беленька, О. Богініч, Г. Сухорукова) та в дослідженнях А. Богуш, Н. Гавриш, Н. Горбунової, Н. Калініченко, Е. Карпової, О. Кононко, К. Крутій, В. Майбороди, Т. Поніманської, О. Проскури, О. Сухомлинської, М. Собчинської, Т. Танько.

Мета статті – визначити сутність методичної компетентності вихователів дошкільних навчальних закладів.

За сучасних умов особливо важливо повною мірою враховувати нові вимоги до підготовки вихователів, спираючись на концептуальні засади розвитку особистісного потенціалу дитини дошкільного віку, педагогічні

умови оптимізації компетентної поведінки дошкільників із включенням у навчально-виховний процес ефективних особистісно орієнтованих технологій.

В умовах модернізації освіти перехід від теорії до практики вимагає від вихователів готовності до організації методичної роботи в дошкільному навчальному закладі. Пріоритетність методичної роботи, а відтак і необхідність розвитку методичної компетентності вихователів дошкільних навчальних закладів у системі неперервної освіти зумовлена новими тенденціями в інформаційному суспільстві XXI століття, пов'язаними з накопиченням наукових і методичних знань і необхідністю пошуку ефективних механізмів їх передачі та використання, швидкою зміною дидактико-методичного забезпечення навчально-виховного процесу як у вишах, так і в дошкільних навчальних закладах. У сучасному світі суттєво змінився психологічний і соціальний портрет дошкільника, оскільки сучасні діти живуть у світі, що постійно змінюється. Характерними рисами сучасних дітей є висока емоційна чутливість, розумова активність і обізнаність у більшості доступних сфер навколишньої дійсності; неврівноваженість нервової системи; незадовільний стан здоров'я, відмінності в ціннісних орієнтаціях. Як засвідчує аналіз педагогічної діяльності, вихователі сьогодні не готові до врахування зазначених рис у навчально-виховному процесі. Саме цим і зумовлена низка вимог до методичної компетентності вихователів на сучасному етапі розвитку освіти.

Провідною ідеєю дослідження є положення про те, що методична компетентність вихователів дошкільних навчальних закладів – інтегральна багаторівнева професійно значуща характеристика особистості та діяльності педагога, що базується на результативному професійному досвіді; що відображатиме системний рівень функціонування методологічних, методичних і дослідницьких знань, умінь, досвіду, мотивації, здібностей і готовності до творчої самореалізації в науково-методичній і педагогічній діяльності в цілому, передбачає оптимальне поєднання методів професійної педагогічної діяльності.

Теоретико-методичні засади розвитку методичної компетентності вихователів дошкільних навчальних закладів становлять: концепція, модель, методика, педагогічні умови, критерії та показники розвитку методичної компетентності, методи та форми організації методичної роботи в дошкільному навчальному закладі.

Ключова ідея концепції полягає у застосуванні системного, компетентнісного й середовищного підходів до розроблення і впровадження моделі та методики розвитку методичної компетентності вихователів дошкільних навчальних закладів у системі неперервної освіти з

урахуванням попередньої підготовленості та прогнозування можливостей подальшого професійного зростання особистості. Концепція ґрунтується на методологічному, теоретичному та методичному рівнях.

Методологічний рівень забезпечує безперервність і системність процесу розвитку методичної компетентності вихователів дошкільних навчальних закладів, відображає взаємозв'язок ключових наукових положень щодо організації методичної роботи в дошкільному навчальному закладі та базується на низці наукових підходів (системний, компетентнісний, середовищний) і принципів.

Реалізація у дослідженні *системного підходу* дозволяє виявити інтегративні системні властивості й якісні характеристики, забезпечує системне світорозуміння, прагнення до цілісного осягнення досліджуваного феномена. Системний підхід відбиває загальний зв'язок і взаємозумовленість явищ і процесів навколишньої дійсності, орієнтує на необхідність підходити до явищ життя як до систем, що мають певну будову і свої закони функціонування. Сутність системного підходу полягає в тому, що відносно самостійні компоненти розглядаються не ізолювано, а в їх взаємозв'язку, в розвитку і русі.

Компетентнісний підхід дає змогу розглянути розвиток методичної компетентності вихователів дошкільних навчальних закладів як поетапний процес набуття знань, практичних умінь організації методичної роботи в дошкільному навчальному закладі та досвіду емоційно-ціннісного ставлення до суб'єктів і способів педагогічної діяльності, що відповідає запитам дошкільників і вимогам постіндустріального суспільства до особистості вихователя.

Середовищний підхід є теоретико-методологічною основою педагогічної діяльності, передбачає створення спеціального середовища управління процесом розвитку суб'єктів педагогічного процесу, забезпечує проходження таких базових процедур: середовищетворення, наповнення ніш, інверсія середовища, спрямована на відновлення розуміння середовища. Система дій із середовищем повинна перетворювати його на засіб комплексного цілеспрямованого впливу на особистість. Середовище розкриває ті чи інші можливості для розвитку особистості педагога, надає можливості спів-буттєвого статусу: спів-спілкуватися, співдружності з іншими людьми, співпраці з ними, суперництва, співпереживання.

Методологічними орієнтирами виступають принципи врахування індивідуальних і колективних форм методичної роботи, випереджаючого реагування, продуктивності, покроковості, проблемності, професійної доцільності.

Методологічний рівень забезпечує реалізацію комплексу психолого-педагогічних умов: наявність ціннісного ставлення до педагогічної діяльності на основі інтеграції особистісної позиції вихователя та його загальнокультурних, психолого-педагогічних, методологічних і методичних знань, актуалізації індивідуального досвіду; включення вихователя в активну творчу взаємодію в системах “вихователь – дитина”, “вихователь – вихователь”, “вихователь – вихователь-методист”, “вихователь – батьки” на основі “суб’єкт – суб’єктних” відносин; здійснення диференційованого цілісного методичного супроводу діяльності вихователя, яке має аналітичний характер, а його результати – діагностичну спрямованість, і передбачає вироблення педагогічних умінь і навичок, необхідних для самостійного здійснення педагогічної діяльності (самоорганізація, саморегуляція); інтеграція освітнього середовища вищих навчальних закладів, закладів післядипломної педагогічної освіти й освітнього середовища дошкільного навчального закладу; методичне забезпечення організації методичної роботи в дошкільному навчальному закладі та системний моніторинг стану розвиненості методичної компетентності вихователів дошкільних навчальних закладів; вмотивованість до постійного професійно-методичного саморозвитку та самовдосконалення, рефлексія педагогічних дій на різних етапах діяльності (самоаналіз, самооцінка).

Теоретичний рівень визначає теоретичні аспекти проблеми розвитку методичної компетентності вихователів дошкільних навчальних закладів у системі неперервної освіти: ключові дефініції, покладені в основу розуміння сутності, структури та змісту методичної компетентності вихователів ДНЗ; визначає структуру методичної компетентності вихователів дошкільних навчальних закладів, що включає такі компоненти: особистісний, пізнавальний, діяльнісний.

Особистісний компонент методичної компетентності вихователя дошкільного навчального закладу ми співвідносимо з уміннями, пов’язаними з психологічним аспектом розвитку особистості педагога: комунікативні, перцептивні, рефлексивні.

Пізнавальний компонент ґрунтується на вміннях, що забезпечують теоретичну підготовку вихователя: аналітико-синтетичні (вміння аналізувати програмно-методичні документи, виявляти методичні проблеми і визначати шляхи їх вирішення, вміння класифікувати, систематизувати методичні знання); прогностичні (вміння прогнозувати ефективність обраних засобів, форм, методів і прийомів, вміння застосовувати методичні знання, вміння, навички в нових умовах); конструктивно-проектувальні (вміння структурувати й вибудовувати процес навчання, відбирати зміст і форми проведення занять, добирати

методики, методи і прийоми, вміння планувати методичну діяльність).

Діяльнісний компонент включає накопичені професійні знання та вміння, вміння актуалізувати їх у потрібний момент і використати в процесі реалізації власних професійних функцій. Також він передбачає оволодіння вихователем дослідними і творчими вміннями.

Методичний рівень передбачає створення методичного забезпечення професійної діяльності вихователів дошкільних навчальних закладів, критерії (мотиваційний, когнітивний, методичний, операційний), показники та рівні розвиненості методичної компетентності, моніторинг її результативності; поетапну апробацію методики розвитку методичної компетентності вихователів дошкільних навчальних закладів, що базується на сучасних наукових підходах, загальнопедагогічних і методичних принципах, враховує специфіку підготовки та перепідготовки вихователів дошкільних навчальних закладів до означеного виду професійно-педагогічної діяльності.

Методику розвитку методичної компетентності вихователів дошкільних навчальних закладів у системі неперервної освіти доцільно віднести до категорії систем, оскільки вона може розглядатись лише як упорядкована множина взаємопов'язаних компонентів (мети, змісту, методів, форм, засобів), що є цілісним утворенням.

Завдання розвитку методичної компетентності вихователів дошкільних навчальних закладів необхідно вирішувати у процесі професійної підготовки та перепідготовки вихователів, збагачення їхнього рівня методичної компетентності, вдосконалення методичного інструментарію для організації методичної роботи в дошкільних навчальних закладах і створення навчально-методичного забезпечення, яке б максимально враховувало всі обставини середовища й особливості розвитку сучасних дошкільників.

Розвиток методичної компетентності – процес, що триває протягом усієї професійно-педагогічної діяльності вихователя ДНЗ, тому визначити тимчасові межі етапів формування методичної компетентності (як, наприклад, у вузі) не уявляється можливим. Разом із тим, виходячи з завдань методичної роботи, виділяємо три рівня розвитку методичної компетентності вихователя ДНЗ:

- базовий (розвиток відбувається на наявному рівні методичної компетентності в індивідуальному режимі методичного супроводу);
- продуктивний (вихователь – активний учасник методичної системи дошкільного навчального закладу);
- креативний (процес розвитку відбувається самостійно на основі самореалізації, носить дослідний і творчий характер); при цьому процес

розвитку методичної компетентності розглядається як багаторівневий.

Основні положення концепції відображено в **загальній робочій гіпотезі дослідження**, яка виходить із припущення про те, що розвиток методичної компетентності вихователів дошкільних навчальних закладів буде ефективним, якщо забезпечити багаторівневу організацію методичної роботи:

- *на стратегічному рівні* – підготовка кадрів, вивчення досвіду практичної роботи вихователів дошкільних навчальних закладів, репрезентованого в ЗМІ та періодичних виданнях;

- *на тактичному рівні* – зміни підходів до організації методичної роботи в дошкільних навчальних закладах, методичної підготовки вихователів;

- *на оперативному рівні* – безпосередня організація методичної роботи в дошкільних навчальних закладах, оновлення методів і прийомів методичної роботи; оновлення змісту навчальної дисципліни “Організація методичної роботи в ДНЗ”; використання діагностичних комплексів з метою проведення моніторингу якості організації методичної роботи в сучасних дошкільних навчальних закладах.

Загальна гіпотеза дослідження конкретизована в *часткових гіпотезах*, якими передбачено, що методична компетентність вихователя дошкільного навчального закладу ефективно формується, якщо:

- 1) забезпечити неперервність і системність процесу розвитку методичної компетентності вихователів дошкільних навчальних закладів;

- 2) реалізувати комплекс психолого-педагогічних умов:

- наявність ціннісного ставлення до педагогічної діяльності на основі інтеграції особистісної позиції вихователя та його загальнокультурних, психолого-педагогічних, методологічних і методичних знань, актуалізації індивідуального досвіду;

- включення вихователя в активну творчу взаємодію в системах “вихователь – дитина”, “вихователь – вихователь”, “вихователь – вихователь – методист”, “вихователь – батько” на основі “суб’єкт – суб’єктних” відносин;

- здійснення диференційованого цілісного методичного супроводу діяльності вихователя, що має аналітичний характер, а його результати – діагностичну спрямованість, і передбачає вироблення педагогічних умінь і навичок, необхідних для самостійного здійснення педагогічної діяльності (самоорганізація, саморегуляція);

- інтеграція освітнього середовища вищих навчальних закладів, закладів післядипломної педагогічної освіти й освітнього середовища дошкільного навчального закладу;

– методичне забезпечення організації методичної роботи в дошкільному навчальному закладі та системний моніторинг стану розвиненості методичної компетентності вихователів дошкільних навчальних закладів;

– вмотивованість до постійного професійно-методичного саморозвитку та самовдосконалення, рефлексія педагогічних дій на різних етапах діяльності (самоаналіз, самооцінка).

3) поетапно апробувати методику розвитку методичної компетентності вихователів дошкільних навчальних закладів у системі неперервної освіти, що базується на сучасних наукових підходах, загальнопедагогічних і методичних принципах, враховує специфіку підготовки та перепідготовки вихователів до означеного виду професійно-педагогічної діяльності.

Висновки. Отже, методичну компетентність вихователів дошкільних навчальних закладів розглядаємо як інтегральну багаторівневу професійно значущу характеристику особистості та діяльності педагога, що базується на результативному професійному досвіді; що відобразить системний рівень функціонування методологічних, методичних і дослідницьких знань, умінь, досвіду, мотивації, здібностей і готовності до творчої самореалізації в науково-методичній і педагогічній діяльності в цілому, передбачає оптимальне поєднання методів професійної педагогічної діяльності.

Використана література:

1. Андрущенко В. П. Модернізація педагогічної освіти відповідно до викликів XXI століття / В. П. Андрущенко, В. І. Бондар // Науковий вісник Миколаївського державного університету імені В. О. Сухомлинського. Серія: Педагогічні науки. – 2010. – Вип. 1.28. – С. 12-20.
2. Артемова Л. В. Модель ступеневої підготовки фахівця дошкільної освіти у вищих навчальних закладах / Л. В. Артемова, Ю. М. Косенко // Психолого-педагогічні проблеми підготовки вчительських кадрів в умовах трансформації суспільства : матеріали міжнар. наук.-теорет. конф. до 80-ї річниці НПУ ім. М. П. Драгоманова. – К., 2000. – Вип. 1. – С. 84-86.
3. Базовий компонент дошкільної освіти (нова редакція) / наук. кер.: А. М. Богущ, авт. кол. : А. М. Богущ, Г. В. Беленька, О. Л. Богінч та ін. – К. : Видавництво, 2012. – 26 с.
4. Беленька Г. В. Формування професійної компетентності сучасного вихователя дошкільного навчального закладу : монографія / Ганна Володимирівна Беленька. – К. : Університет, 2011. – 320 с.
5. Глузман О. В. Базові компетентності: їхня сутність та значення у життєвому успіху особистості / Олександр Володимирович Глузман // Гуманітарні науки. – 2009. – № 1(17). – С. 6-15.
6. Мурована Н. Н. Компетентність педагога як важлива умова його професійної діяльності : монографія / Н. Н. Мурована. – Севастополь : Рибзст, 2006. – 24 с.
7. Національна доповідь про стан і перспективи розвитку освіти в Україні / за ред. В. Кременя. – К. : Педагогічна думка, 2011. – 304 с.

References:

1. *Andrushchenko V. P. Modernizatsiia pedahohichnoi osvity vidpovidno do vyklykiv XXI stolittia / V. P. Andrushchenko, V. I. Bondar // Naukovyi visnyk Mykolaiivskoho derzhavnoho universytetu imeni V. O. Sukhomlynskoho. Serii: Pedahohichni nauky. – 2010. – Vyp. 1.28. – S. 12-20.*

2. Artemova L. V. Model stupenevoi pidhotovky fakhivtsia doshkilnoi osvity u vyshehykh navchalnykh zakladakh / L. V. Artemova, Yu. M. Kosenko // Psykholoho-pedahohichni problemy pidhotovky vchytelskykh kadriv v umovakh transformatsii suspilstva : materialy mizhnar. nauk.-teoret. konf. do 80-yi richnytsi NPU im. M. P. Drahomanova. – K., 2000. – Vyp. 1. – S. 84-86.
3. Bazovyi komponent doshkilnoi osvity (nova redaktsiia) / nauk. ker. : A. M. Bohush, avt. kol. : A. M. Bohush, H. V. Bieliienka, O. L. Bohinich ta in. – K. : Vydavnytstvo, 2012. – 26 s.
4. Bieliienka H. V. Formuvannia profesiinoi kompetentnosti suchasnoho vykhovatelya doshkilnoho navchalnoho zakladu : monohrafiia / Hanna Volodymyrivna Bieliienka. – K. : Universytet, 2011. – 320 s.
5. Hluzman O. V. Bazovi kompetentnosti: yikhnia sutnist ta znachennia u zhyttievomu uspihu osobystosti / Oleksandr Volodymyrovych Hluzman // Humanitarni nauky. – 2009. – № 1(17). – S. 6-15.
6. Murovana N. N. Kompetentnist pedahoha yak vazhlyva umova yoho profesiinoi deiatelnosti : monohrafiia / N. N. Murovana. – Sevastopol : Rybzt, 2006. – 24 s.
7. Natsionalna dopovid pro stan i perspektyvy rozvytku osvity v Ukraini / za red. V. Kremenia. – K. : Pedahohichna dumka, 2011. – 304 s.

АЛЕКСЕЕНКО-ЛЕМОВСКАЯ Л. В. Методическая компетентность воспитателей дошкольных учебных заведений: сущность и концептуальные основы.

В статье рассмотрена проблема методической компетентности воспитателей дошкольных учебных заведений. Автор рассматривает применение системного, компетентностного и средового подходов к разработке и внедрению модели и методики развития методической компетентности воспитателей дошкольных учебных заведений в системе непрерывного образования.

Ключевые слова: методическая компетентность, педагогическая деятельность.

ALEKSEIENKO-LEMOVSKA L. V. Methodical competence tutors of preschool educational institutions: the nature and conceptual framework.

The problem of methodical competence of educators of preschool educational establishments is considered in the article. An author examines application the system, competence and environment going near development and introduction of model and method of development of methodical competence of educators of preschool educational establishments in the system of continuous education.

Key words: methodical competence, pedagogical activity.

УДК 378.011.3-051:613.8

Білик В. Г.

ПОНЯТІЙНИЙ АПАРАТ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ДО ЗДОРОВ'ЯФОРМУВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ

У статті автор розкриває сутність основних понять, які характеризують формування готовності майбутніх учителів до здоров'яформувальної діяльності в початковій школі. Аналіз психолого-педагогічної літератури, проведений автором, показав відсутність єдиного